

ikke noget, der afskrækker nogen fra at overtræde vilkårene overhovedet.

Så har vi i Frihed 2000 også den opfattelse, som også Det Konservative Folkeparti gav udtryk for, nemlig at hvis man flygter eller laver flugtforsøg, skal det i sig selv være strafbart. Det skal i sig selv være strafbart at flygte eller at forsøge på det. Det nytter ikke noget, at det ikke for dem, der stikker af fra fængslerne og skaber en masse besvær for andre og ikke mindst skaber frygt hos de tidligere ofre, pårørende osv., har større konsekvens, end det har i dag. Så flugt og flugtforsøg bør være selvstændigt strafbart og kriminaliseret.

Så er der hele kapitlet, var jeg lige ved at sige, i hvert fald de mange paragraffer om de indsattes muligheder og rettigheder. Det er jo fuldstændig vanvittigt at tale om. Altså når man kommer i fængsel, så er det, fordi man har tiggert og bedt om at få lov at komme der. Så skal man ikke bagefter stille en masse krav om, hvordan det så i øvrigt skal være, når man er der.

At de kan vælge talsmænd, ja, det kan de for min skyld godt gøre. Men de talsmænd skal ikke have noget at skulle have sagt. Medindflydelse på afsoningsforholdene, økonomisk støtte til udgivelse af et medlemsblad, lettere adgang til domstolsprøvelse osv., det er helt ude af proportioner. Selvfølgelig skal de ikke have det.

Så det er i det hele taget et lidt slapt lovforslag, ministeren er kommet med, også formuleringerne om, at man lægger op til, at man primært skal afsone i åbne fængsler, og at det først er ved straffe på 5 års fængsel eller mere, at man ryger i et lukket fængsel. Det er for slapt. Mange af de steder, hvor der står »kan«, bør det ændres til et »skal« osv.

Det er jo sådan, at der er to formål med at straffe: Det ene er at undgå, at den, der har gjort det, gør det igen. Det andet formål er at undgå, at andre begår tilsvarende kriminalitet. Når nogen har begået så alvorlig kriminalitet, at de selv har bedt om at få lov at komme i fængsel, så skal fængslet være et sted, der er så afskrækkende at komme, at enhver vil sige til sig selv efter endt afsoning: Aldrig, aldrig mere i hele mit liv vil jeg sætte mine fødder dér igen. Det skal være sådan, at når de kommer ud fra fængslet, så advarer de alle dem, de kender, og siger: Lad for Guds skyld være. Det er så forfærdeligt at sidde i fængsel, hold jer langt væk fra det. Men samtidig skal det selvfølgelig også være sådan, at vi sørger for, at vi giver dem,

der sidder i fængslerne og andre steder i kriminalforsorgen, en mulighed for en straffri tilværelse, når de er færdige med deres afsoning.

Jeg har en række tekniske spørgsmål til lovforslaget, men jeg tror, de egner sig bedre til udvalgsbehandling. Jeg er ikke sikker på, at lovforslaget ser sådan her ud ved tredjebehandlingen. Vi har i hvert fald tænkt os at gøre vores til at få ændret visse af paragrafferne, og så må vi se, hvordan vores stillingtagen bliver ved tredje behandling.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Jann Sjursen, ikke kan være til stede, skal jeg nøjes med at læse hans forholdsvis korte tale:

Kristeligt Folkeparti er som udgangspunkt positive over for regeringens forslag til lov om fuldbyrdelse af straf og de deraf følgende ændringer i øvrige lovgivning. Vi finder det langt at foretrække, at der finder en samlet lovændring sted som alternativ til den regulering, der i dag finder sted igennem administrative forskrifter. Indsattes rettigheder og pligter bør grundlæggende være fastlagt ved lov og ikke ved administrative forskrifter.

Når det gælder prøveløsladelsen af de livstidsdømte, kan Kristeligt Folkeparti støtte forslaget, men det må ikke føre til færre års afsoning for de livstidsdømte, end tilfældet er i dag.

Vi kan ligeledes støtte de begrænsninger, der ligger i forslagets bestemmelser angående indsattes mulighed for at opnå aktindsigt samt begrænsninger i forhold til kontakten med medierne.

Besøgsbestemmelserne giver de indsatte ret til mindst et ugentligt besøg af mindst en times varighed, hvilket Kristeligt Folkeparti finder rimeligt. Men her er det naturligvis altafgørende, hvordan besøgsbestemmelserne praktiseres. Besøgstidspunkter og besøgsdag kan være meget afgørende for, om det er muligt for pårørende til indsatte at møde frem. Det er vigtigt, at der tages hensyn til ægtefæller, arbejdstid og børns skolegang, hvis besøgsbestemmelserne skal kunne anvendes i virkeligheden. Det er et af de spørgsmål, Kristeligt Folkeparti gerne vil søge belyst nærmere under udvalgsarbejdet.

Jeg har bemærket mig, at Fængselspræsteforeningen i sit høringssvar finder det utilfredsstillende, at formuleringen af § 35, stk. 2, ikke sikrer de indsatte ret til at tale med en fængselspræst i fortrolighed og under beskyttelse af præstens tavshedspligt.